

נולדתי בגיל חמש בדיוק, באנגליה הרחוקה, ובגיל זה נשארתי תקוע עד שהורי הביאו אותי לארץ ... עם הרהוט

צמחתי כל חיי בקיבוץ "של פעם", דרך כל השינויים וההתפוכות שעברו עלינו במשך השנים, ועד לקיבוץ ה"מופרט" של היום

את שנות הנועורים עברתי דרך בית הספר המקומי, תיכון "מבוא-גליל" באילת השחר ו-י"ב במקובצת בבית-ברל

את צה"ל זיכיתי בשלוש שנות שרות סדיר בחיל הרגלים ועוד קרוב ל- 30 שנות מילואים מגוונים למדי

את תחביב האופניים התחלתי בגיל 59 לאחר שאת משחק ה"ראגבי" שמתני בארון כדי לשמר את העצמות שעוד נותרו לי

הרבה זה לא עזר ובאחת הרכיבות נפלתי על הראש ונשארתי עם שבר בצוואר, דבר שיכול להסביר כל מיני תופעות

התחביב העיקרי הוא כמובן המשפחה...

היום, עם שישה ילדים ו 11.75 נכדים (נכון ליולי 2009) אפשר לאמר שהפסוק הידוע "וראה בנים לבניך" בהחלט מתקיים אצלנו

בשלב זה של חיינו, כל הבנים/בנות וכך גם הנכדות/נכדים, נמצאים כולם בארץ, מפוזרים מאילת בדרום דרך תל-אביב, חיפה, אילניה, כפר הנשיא ויסוד המעלה בצפון

את שנותי לאחר צה"ל העברתי בעבודות שונות: צאן, מטעים, בריכות דגים, פלחה, מפעל, חשמליה, ענף הכותנה, תקשורת שבא אני מתפקד עד היום: מרכזיית הטלפונים, המחשב המרכזי, רשת האינטרנט ומחשבים אישיים

מוסיקה מלווה אותי לאורך כל הדרך
גיטרה, פסנתר, חלילית, דרבוקה, תוף בוראן
קלרינט, סקסופון, נבל, מפוחית-פה, אקורדאון
דיג'רידו, קלימבה, חליל אירי, בנג'ו
כלי הקשה למיניהם, קסטינטות וכפות

כן, על חלק מהם אני אפילו מנגן :-)

מעניין שאני לא במיוחד אוהב להקשיב
למוסיקה, אלא דווקא לנגן
הכייף זה לנגן עם הנכדים !!

עד כאן, תעודת הזהות שלי

ולגבי הלוגו שלי (משמאל)...
בצ'ט הראשון שלי באינטרנט
נאלצתי להמציא
שם משתמש.
ראיתי את הדוכיפת על
הדשא וזהו.....
דוכיפת = hoopoe
בקצור, hupo
וזהו שמי בעולם האינטרנט

